

Ηχηρή παρέμβαση Πατρών: «Και παπάδες και ζευγάδες»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών](#)

Ο [Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος](#) προχώρησε σε μια ηχηρή παρέμβαση για το νόμο του κράτους που νομιμοποιεί το γάμο των ομόφυλων και επιτρέπει την τεκνοθεσία, απαντώντας στην [ειρωνική δήλωση του Πρωθυπουργού που πριν λίγες μέρες δήλωνε: «Ή παπάς ή ζευγάς»](#).

Ο Σεβασμιώτατος μάλιστα κάνει λόγο για κατάντια της χώρας μας τονίζοντας ότι: «Μια είναι η Οικογένεια, μητέρα, πατέρας και παιδιά.»

Δείτε αναλυτικά:

Πανηγυρίζουν κάποιοι στόν ξένο τύπο για τήν «κατάντια» τῆς χώρας μας, γιατί ἡ Ἑλλάδα ὅπως σημειώνουν εἶναι ἡ πρώτη Ὁρθόδοξη χώρα πού νομοθετεῖ τόν «γάμο» τῶν ὁμοφυλοφίλων καί βεβαίως ἔχουν τόν λόγο τους νά τό κάνουν.

Ἐμεῖς ὁμως ἐκφράζομε τήν βαθυτάτην λύπη μας για τήν ψήφιση τοῦ Νομοσχεδίου για τό «γάμο» τῶν ὁμοφυλοφίλων ζευγαριῶν καί τήν «τεκνοθεσία» παιδιῶν ἀπό τά ὁμοφυλόφιλα ζευγάρια. Ἡ Ἐκκλησία, ὡς εἶχε χρέος, ἐξέφρασε τήν τεκμηριωμένη, θεολογική καί ὄχι μόνο ἀποψη ἐπί τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Μίλησε μέ λόγον πεπαρρησιασμένον καί μέ ἀκεραία τήν συνείδηση εὐθύνης ἔναντι Θεοῦ καί ἀνθρώπων καί κατέστησε σαφές για μιά ἀκόμα φορά ὅτι: *«Γάμος ἐστί ἀνδρός καί γυναικός συνάφεια καί συγκλήρωσις τοῦ βίου παντός, θείου τε καί ἀνθρωπίνου δικαίου κοινωνία»* καί ἐτόνισε ὅτι για τήν Ἐκκλησία, ὁ γάμος εἶναι «Μυστήριον μέγα».

Ἐπίσης, ἐτόνισε τήν μεγίστην σημασία τῆς ἀποκτήσεως καί ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν, μέσα ἀπό τήν οἰκογένεια, ἡ ὁποία διαχρονικά ἀπεδείχθη, ὅτι εἶναι τό ὑγιές κύτταρο τῆς κοινωνίας. Μιά εἶναι ἡ οἰκογένεια. Πατέρας, Μητέρα καί παιδιά. Ὅποια ἄλλη μορφή «οἰκογένειας» εἶναι ἐν τοῖς πράγμασι ἐλλειμματική καί ἡ μεταξύ δύο ὁμοφυλοφίλων προσώπων ἄκρως προβληματική. Γι' αὐτό οὔτε χρήσιμη, οὔτε ἀναγκαία ἦτο ἡ συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση, ὡς τήν χαρακτήρισε ὁ Πρωθυπουργός, στή Βουλή.

Τό Νομοσχέδιο εἶναι πασιφανές ὅτι δέν ἐξυπηρετεῖ, ὡς λέγεται, τά δικαιώματα τῶν ὁμοφυλοφίλων ζευγαριῶν, τά ὁποῖα οὕτως ἢ ἄλλως ρυθμίζονται ἀπό τό λεγόμενον σύμφωνο συμβίωσης, τό ὁποῖον, ἥδη ἰσχύει στήν Ἑλλάδα, ἀλλά δυστυχῶς, ναι δυστυχῶς, αὐτό τό νομοσχέδιο, ἀφορᾷ στά παιδιά, τά ὁποῖα, λίγα ἢ περισσότερα, θά υἱοθετοῦνται, θά «τεκνοθετοῦνται», κατά τόν καινοφανῆ αὐτό ὅρο, ἀπό τά ὁμοφυλόφιλα ζευγάρια. Αὐτά θά μεγαλώσουν, χωρίς μάνα ἢ χωρίς πατέρα. Αὐτά θά ἀντιμετωπίσουν ὡμή πλέον τήν πραγματικότητα ἀπέναντί τους, ἀφοῦ τόσα θέματα θά κουβαλοῦν στήν ψυχούλα τους,, ὄχι κατά, τήν ἰδική μας μόνο ἀποψη, ἀλλά κατά τήν ἀποψη ἐγκρίτων ἐπιστημόνων, τῶν ὁποίων ἡ

γνώμη ἔχει κατατεθῆ καί στή Βουλή.

Λυπούμεθα διότι, οὐδόλως ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ φωνή τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι ἡ φωνή τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ὁ ὁποῖος θρησκευέται καί ὁ ὁποῖος διετράνωσε, μέ πολλούς τρόπους τήν ἀντίθεσή του σέ αὐτό τό Νομοσχέδιο. Ἀλλά καί πέραν τῶν θρησκευομένων ἀνθρώπων, οἱ φωνές ἦταν ἀρκετά ἰσχυρές γιά νά διαπεράσουν τούς «τοίχους» τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου. Ὅμως εἰς μάτην, ἀφοῦ οἱ βουλευόμενοι, «ῶσεί κωφοί οὐκ ἤκουον» (Ψαλμ 37, 13).

Παρακολουθήσαμε τήν συζήτηση στή Βουλή καί ἀκούσαμε τά ὅσα ἐλέχθησαν. Ἐκφράζομε τήν βαθυτάτην ὀδύνη μας διά τε τήν ἐπιχειρηματολογία καί βεβαίως διά τό ἀποτέλεσμα, ἀφοῦ ἡ θεσμοθέτηση αὐτοῦ τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένε, σύν τοῖς ἄλλοις, ἐρήμην τοῦ Λαοῦ καί βεβαίως ἐρήμην τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

Ὅταν ψηφίστηκε τό Σύμφωνο Συμβίωσης εἶπαμε ὅτι, δυστυχῶς θά ἀκολουθήσουν καί ἄλλα. Καί ἡ φωνή μας, προφητική, ἄρα γε, ἐπαληθεύτηκε.

Τώρα ἐπαναλαμβάνομε: «Τά χειρότερα ἐρχονται», παρά τίς ὁποιες διαβεβαιώσεις. Ὁ ἰσχυρισμός ὅτι ἀνήκομε στή Δύση καί πρέπει νά υἱοθετήσωμε, ὅλα ὅσα συμβαίνουν ἐκεῖ, καθίσταται προβληματικός καί ἤδη κατέστη ἐπικίνδυνος γιά τήν Πατρίδα μας. Ὅλα στήν Δύση δέν εἶναι τέλεια. Ὑπάρχουν τά ἀρνητικά, τά ὁποῖα δέν ταιριάζουν στήν «στόφα» τῶν Ἑλλήνων.

Καί βεβαίως, οὐδεὶς, ἐπιβάλλει, ὡς τυγχάνει τοῖς πᾶσι γνωστό, νά τά υἱοθετήσωμε ὅλα, τά τῆς Δυτικῆς κουλτούρας, ὡς Ἑλληνικός Λαός καί ὡς Κράτος.

Ἐκεῖνο ὁμως, τό ὁποῖο μᾶς θλίβει ὅλως ἰδιαιτέρως, εἶναι τό ὅτι, κάποιοι, στήν Ἑλλάδα, δέν ἐκφράζουν ἀπλῶς γνώμη, ἀλλά «ἀπαιτοῦν» ἀπό τήν Ἐκκλησία νά σιωπήσῃ. Νά μήν ἔχη λόγο στά θέματα πού ἀφοροῦν στό Λαό μας, στήν κοινωνία. Βεβαίως αὐτοί λησμονοῦν, ἐπειδὴ διακατέχονται ἀπό ἰδεοληψία, ὅτι οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ Ἱερεῖς καί ὁ Λαός πού εἶναι τό ποίμνιο τό λογικό τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι μέλη καί τῆς πολιτείας καί ζοῦν μέσα στήν κοινωνία. Πῶς εἶναι δυνατόν νά ἔχη ὁ οἰοσπῆποτε ἄνθρωπος, καί καλῶς ἔχει, ἢ ὁ οἰοσπῆποτε φορεὺς, ἢ σωματεῖο ἄποψη καί καλῶς ἔχουν καί νά μή δυνάμεθα ἐμεῖς, νά ἐκφέρωμε ἄποψη καί γνώμη γιά τόσο σοβαρά θέματα, τά ὁποῖα ἀφοροῦν, σέ αὐτό τοῦτο τόν

ιστό τῆς κοινωνίας, ὅπως διαμορφώθηκε καί ἄντεξε διαχρονικά μέ θαυμάσια ἀποτελέσματα γιά τόν Λαό μας;

Ἐπιστρατεύτηκαν πολλοί γιά νά ἐκφράσουν τήν «σωτήρια» γνώμη τους καί νά ἐπιβάλλουν στανικά καί ἐτσιθελικά τήν βούλησή τους, ὑποστηρίζοντας ἕνα ἐπικίνδυνο δικαιωματισμό, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κερκόπορτα γιά νά ἀκολουθήσουν τά ὀδυνηρότερα στόν τόπο μας.

Μᾶς χαρακτήρισαν ὁμοφοβικούς, σκοταδιστές, ἀνθρώπους μίσους ἀπέναντι σέ μιά ὁμάδα ἀνθρώπων, ὅπως εἶναι οἱ ὁμοφυλόφιλοι-οὐδέν βεβαίως ἀναληθέστερον τούτου-, γιά νά δημιουργήσουν ἐντυπώσεις, ὅπως κάνουν κάθε φορά πού ἡ Ἐκκλησία ἐκφέρει, ὡς ἔχει καθῆκον, τόν λυτρωτικό λόγο της.

Μᾶς εἶπαν μέ θράσος ὅτι δέν νομοθετεῖ ἡ Ἐκκλησία καί ὅτι πρέπει νά περιορισθῇ, στά τοῦ οἴκου της. Καί βέβαια γνωρίζομε καί σεβόμεθα μέ εὐλάβεια τούς διακριτούς ρόλους, ὅμως οὐδεὶς ἔχει τό δικαίωμα νά μᾶς φιμώσῃ, ὡς Ἕλληνες πολῖτες καί ὡς ἕνα Θεοῖδρυτο θεσμό, πού ὀρθοτομεῖ τόν λόγον τῆς ἀληθείας καί βεβαίως σέβεται τούς νόμους τοῦ Κράτους, ὡς ὑπαγορεύει τό Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος, τό ὁποῖον φέρει ὡς «ἐπικεφαλίδα» τό, «εἰς τό Ὄνομα τῆς Ἀγίας καί Ὁμοουσίου καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος» καί προστατεύει τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησία, τά Δόγματα, τούς Ἱερούς Κανόνας, τήν οἰκογένεια, τήν μητρότητα, τήν πατρότητα κ.λ.π.

Τό Ἀποκορύφωμα, ὁ λόγος τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὁ ὁποῖος ἀναφερόμενος στήν Ἐκκλησία, μεταξύ τῶν ἄλλων, εἶπε: «*Τά τοῦ Καίσαρος τῷ καίσαρι καί τά τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ*» καί προχώρησε, «*γιά νά τό πῶ μέ ἄλλα λόγια ἢ παπᾶς παπᾶς, ἢ ζευγάς ζευγάς*». Μέ ἄλλα λόγια, μᾶς εἶπε: «ὅτι δέν ἔχετε τό δικαίωμα νά μιλάτε γιατί εἴσθε παπάδες...»

Τί κρῖμα γιά ἄλλη μιά φορά ἀπαξιώνεται ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία στάθηκε καί στέκεται ἡ κολώνα, ὁ στῦλος ὁ ἀκλόνητος αὐτοῦ τοῦ Λαοῦ. Καί τό ἁγιογραφικόν χωρίον τό ὁποῖον ἐχρησιμοποίησατε κ. Πρωθυπουργέ, ἀλλά καί ἡ λαϊκή ρῆσις, ἔχουν μεγάλο βάθος καί βαθυτάτην ἐρμηνείαν.

Ἄν οἱ Ἱερεῖς, κ. Πρωθυπουργέ, ἦτο μόνο Παπάδες καί περιορίζονταν μόνο στίς ἱερές Ἀκολουθίες, ὅπερ εἶναι καί τό πρῶτιστο καθῆκον τους καί δέν ἔδιναν τό αἷμα μας γι' αὐτόν τόν τόπο καί τόν Λαό, δέν θά εἴσασταν ἐσεῖς σήμερα σ' αὐτή τή θέση, οὔτε ἡ Ἑλλάδα, βεβαίως, θά ἦταν ἐλεύθερη. Ἡ ἱστορία, παρακαλῶ μελετεῖστε την εἰς βάθος, δέν

ἐπικυρώνει τήν ρῆσιν σας, ἡ ὁποία στηρίζεται σέ παροιμία τοῦ Λαοῦ, τήν ὁποία δυστυχῶς δέν ἐρμηνεύετε σωστά καί τήν ὁποία χρησιμοποίησατε διά νά ἀπαξιώσετε τόν ρόλο τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐάν ἦταν ὁ Παπᾶς περιορισμένος στούς τέσσερις τοίχους τοῦ Ναοῦ, ἐπί τόσες ἑκατονταετίες, δέν θά εἶχε διασωθεῖ οὔτε ὁ Ἑλληνικός πολιτισμός, οὔτε ἡ γλῶσσα, οὔτε ἡ ἐλευθερία μας.

Καλό θά ἦτο νά κάνετε μίαν ἐπίσκεψη σέ ὁρεινά χωριά τῆς Ἑλλάδος γιά νά διαπιστώσετε ὅτι οἱ ἥρωες Παπάδες μας, κρατᾶνε ἀπό τό ἓνα χέρι τῆς καμπάνας τό σχοινί καί ἀπό τό ἄλλο τό ἀλέτρι γιά νά καλλιεργήσουν τήν γῆ πού ρήμαξε, ἔνεκα τῆς καταστροφικῆς πολιτικῆς, ἀνέκαθεν, γιά τήν ὑπαιθρο τῆς Ἑλλάδος. Καί ὁ πατέρας μου ἦτο καί Παπάς καί ζευγάς γιά νά μᾶς μεγαλώσει, σέ δύσκολες ἐποχές.

Πάντως, οὐδεῖς ἀνέμενε, ἀπό τά δικά σας χεῖλη, τοιοῦτον λόγον περί τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν Λειτουργῶν της.

Μήπως γνωρίζετε κύριε Πρωθυπουργέ, τί προσφέρει ὁ Παπᾶς, πού εὐτυχῶς δέν κάθεται σέ κάποιον καναπέ, ὥστε νά πηγαίνει μόνο στήν Λειτουργία;

Ρίξτε μιά ματιά, στό κοινωνικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, τήν προσφορά της στόν Λαό πού παίνεται ἀπό τήν ἀνεργία, τήν ἀνέχεια, τήν ἐγκατάλειψη τῆς ὑπαίθρου, τήν ὑπογεννητικότητα, τό μεταναστευτικό, τήν παραβατικότητα, τήν ἐνδοοικογενειακή σχολική βία καί τόσα ἄλλα. Εὐκολα μπορεῖτε νά διαπιστώσετε μέσα ἀπό τά ἤδη λειτουργοῦντα πλεῖστα ὅσα ἱδρύματα τῆς Ἐκκλησίας τήν προσφορά της, ὅπως λέμε ἐμεῖς, μετά τήν Ἁγία Τράπεζα, στήν κοινωνία. Τό κάνουμε, καί δέν θά σταματήσωμε νά τό κάνωμε, γιατί δώσαμε ὑπόσχεση ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι θά ὑπηρετοῦμε τό θέλημά Του, θά λειτουργοῦμε καί θά διακονοῦμε μέχρι τελευταίας ρανίδος τοῦ αἵματός μας, ἂν χρειασθῇ, αὐτόν τόν Λαό, ὁ ὁποῖος πολλάκις ἀπαξιώθηκε καί περισσότερες φορές ἀγνοήθηκε.

Εὐτυχῶς κύριε Πρωθυπουργέ, πού σταθήκαμε ὡς Ἱερεῖς ἀπὸ ἑκατοντάδων ἐτῶν καί στεκόμαστε, στό ὕψος τῶν περιστάσεων, τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καί τῆς Διακονίας τοῦ Λαοῦ. Καί σᾶς διαβεβαιοῦμε ὅτι οὔτε τώρα, οὔτε στό μέλλον θά ἀλλάξωμε, οὔτε νερό στό κρασί μας, θά ρίξωμε, ὑπερασπιζόμενοι τὰ ἱερά καί τὰ ὅσια τοῦ τόπου μας καί τοῦ Λαοῦ μας καί κηρύττοντας τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου, τὴν ὁποία τό Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ὑπερασπίζεται.

Σᾶς διαβεβαιοῦμε ἐπίσης ὅτι εἴμαστε καί ἔτσι θά παραμείνωμε: «Καί Παπάδες καί ζευγάδες».

Ἄ, καί μὴ λησμονεῖτε κ. Πρωθυπουργέ.

1) Ὁ Θεός ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δέ δίδωσι χάριν (Ἰακ, 4,6) καί

2) Κριτὴς καί ἀφέντης εἶναι ὁ Θεός καί δραγουμάνος τοῦ ὁ Λαός.

Σε αὐτό το πνεῦμα κινήθηκε ἡ ομιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία τὴν ὁποία τέλεσε στὸν Ἱερό Ναό τῆς Ἀγίας Μαρίνης Πατρῶν τὴν Κυριακή 18 Φεβρουαρίου 2024, με τὴν ευκαιρία τῆς συμπληρώσεως 15 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ενορίας καὶ τῆς συνάξεως νέων ζευγαριῶν που παντρεύτηκαν καὶ βάπτισαν τὰ παιδιὰ τους στὴν, ὡς ἄνω, Ενορία κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος. Ἐπίσης ὁ Σεβασμιώτατος χειροτόνησε Διάκονο τὸν ευλαβέστατο Κωνσταντῖνο Τσίχλα, οικογενειάρχῃ, πατέρα πέντε τέκνων, ἀπὸ τὸ χωριό Βούντενη, Πατρῶν.

